

کاربرد زمین شیمی کانی بیوتیت در تعیین ماهیت ماگمای کوارتز دیوریتی

محبوبه جمشیدی بدر^۱، مهناز خادمی پارسا^{۲*}، مهرداد بهزادی^۳

(^۱) استادیار دانشگاه پیام نور، m_jamshidi@pnu.ac.ir

(^۲) دکتری پترولوژی، دانشگاه شهید بهشتی

(^۳) عضو هیئت علمی دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

چکیده

کانی بیوتیت یکی از کانی‌های همراه در سنگ‌های آذرین می‌باشد که می‌تواند در تعیین ماهیت ماگمای توده‌های نفوذی گرانیتوئیدی کاربرد داشته باشد لذا در این تحقیق زمین شیمی کانی بیوتیت جهت تعیین ماهیت ماگمای توده کوارتز دیوریتی سرویان مورد بررسی قرار گرفته است. آنالیز نقطه‌ای ریز پردازش الکترونی بیوتیت‌ها نشان می‌دهد که بیوتیت‌های توده گرانیتوئیدی سرویان از نوع بیوتیت‌های منیزیم‌دار می‌باشد. محتوای Al^T بیوتیت‌ها در محدوده ۲/۵۲-۲/۳۶، با $(\Sigma FeO)/(\Sigma FeO+MgO)$ بین ۰/۵۵ تا ۰/۵۸ و تمرکز MgO در گستره ۱۵/۱۹-۱۲/۷۷ درصد وزنی است، این شرایط نشان می‌دهد توده گرانیتوئیدی سرویان متعلق به سری ماگمایی کالک‌آلکان بوده و از رده گرانیت‌های کوهزایی نوع I می‌باشد و فوگاسیته اکسیژن ماگمای توده نفوذی در زمان تبلور بالا بوده است، نتایج حاصل از زمین شیمی کانی بیوتیت با نتایج حاصل از پتروگرافی و زمین شیمی کل سنگ نیز یکسان می‌باشد.

کلیدواژه: زمین شیمی بیوتیت، توده کوارتز دیوریتی، ماگمای کالک‌آلکان، فوگاسیته اکسیژن.

مقدمه

کانی بیوتیت یکی از کانی‌های فرومنیزین معمول در سنگ‌های گرانیتوئیدی می‌باشد که مهمترین میزبان آلومینیوم اضافی در گرانیت‌های است که فاقد آلومینیوسیلیکات، گارنت و کردیریت هستند بنابراین بررسی شیمی کانی بیوتیت می‌تواند پرآلومین بودن ماگمای میزبان را مشخص نماید (Jiang et al. 2002; Lalonde & Bernard, 1993; Whalen & Chappell, 1988) همچنین مقدار آهن فرو و فریک بیوتیت نشانگر شرایط اکسیداسیون-احیا در حین تبلور ماگما می‌باشد (Stone, 2000; Stone, 2000; Wones & Eugester, 1965; Barrere & Cotton, 1991; Albuquerque, 1973;) (Noyes et al., 1983). بنابراین با تعیین مقادیر کاتیون‌های آهن فرو و فریک بیوتیت‌های ماگمایی می‌توان فشاربخشی اکسیژن به هنگام تبلور بیوتیت را ارزیابی نمود. در این تحقیق با بررسی زمین شیمی بیوتیت‌های کوارتز دیوریتی توده نفوذی سرویان ماهیت ماگمایی این توده مورد بررسی قرار خواهد گرفت. توده نفوذی سرویان یکی از توده‌های نفوذی زون ماگمایی اورمیه - دختر می‌باشد که در ۱۵ کیلومتری شمال شرق شهرستان دلیجان و در استان مرکزی قرار دارد و در نقشه زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ کهک معرفی شده است (قلمقاش و باباخانی، ۱۳۷۲)، معادن آهن سرویان نیز به بطور ژنتیکی در ارتباط با توده‌های نفوذی گرانیتوئیدی سرویان می‌باشد.

روش مطالعه

در این پژوهش تجزیه نقطه‌ای از کانی بیوتیت در آزمایشگاه کانی‌شناسی مرکز تحقیقات فرآوری مواد معدنی ایران، با استفاده از دستگاه EPMA، مدل SX100 ساخت شرکت Cameca کشور فرانسه با ولتاژ شتاب دهنده 15KV و شدت

جریان 20nA انجام شده است. فرمول ساختاری بیوتیت‌ها بر اساس ۲۲ اکسیژن ساختاری محاسبه شده و تفکیک آهن دو ظرفیتی و سه ظرفیتی بر اساس روش (Dymek, 1983) انجام گرفته است.

پتروگرافی توده کوارتز دیوریتی سرویان

کانی‌های اصلی توده نفوذی کوارتز دیوریتی سرویان شامل کوارتز بی‌شکل، پلاژیوکلاز شکل‌دار تا نیمه شکل‌دار با ماکل پلی‌سنتتیک و در برخی نقاط با منطقه‌بندی نوسانی، بیوتیت نیمه شکل‌دار تا شکل‌دار، کانی‌های فرعی آلکالی‌فلدسپار، کانی‌های کدر، اسفن، آپاتیت و زیرکن و کانی‌های ثانویه نظیر کلریت و سرسیت است.

کانی بیوتیت به عنوان کانی اصلی مافیک در سنگ‌های کوارتز دیوریتی توده نفوذی سرویان مشاهده می‌شود. این کانی اغلب به رنگ قهوه‌ای روشن تا تیره، به شکل تیغه‌ای و صفحه‌ای، با اندازه ریز تا متوسط بلور بی‌شکل تا شکل‌دار در سنگ‌های کوارتز دیوریتی پراکنده شده و در برخی نقاط در راستای رخ‌ها و شکستگی‌ها به کلریت تبدیل شده است.

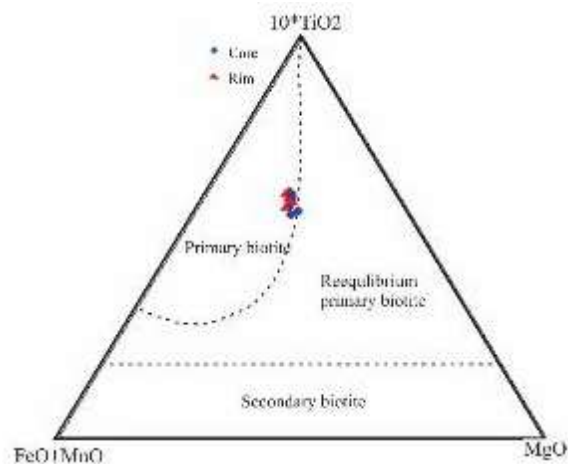
بحث

شیمی کانی بیوتیت

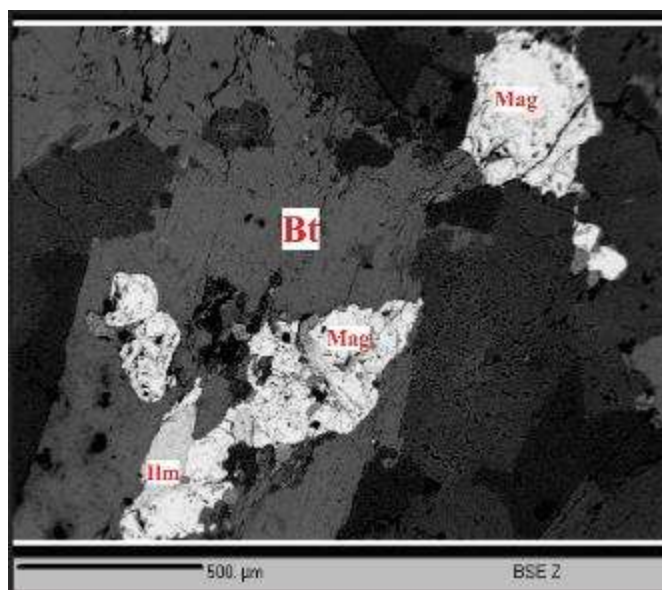
به منظور شناسایی بیوتیت‌های اولیه از ثانویه از نمودار سه‌تایی چیت و همکاران (۲۰۰۵) استفاده شده است. این نمودار می‌تواند بیوتیت‌های اولیه یا ماگمایی را از بیوتیت‌های اولیه‌ای که دستخوش تعادل مجدد شده‌اند و نیز بیوتیت‌های ثانویه جدا کند. بر اساس این نمودار همه بیوتیت‌های مورد بررسی نسبتاً غنی از TiO_2 بوده و در قلمرو بیوتیت‌های اولیه ماگمایی قرار می‌گیرند (شکل ۱). معمولاً مقدار Ti در بیوتیت‌های همزیست با فازهای اکسیدی اشباع از Ti افزایش نشان می‌دهد (Dymek, 1983). بیوتیت‌های مورد بررسی به طور قابل توجه با فازهای اکسیدی Fe-Ti همزیست هستند (شکل ۲) که احتمالاً این ویژگی توانسته است تا حدی مقدار Ti بیوتیت‌ها را افزایش دهد.

بیوتیت‌های توده گرانیتوئیدی سرویان دارای تمرکز بالای MgO (۱۵/۱۹-۱۲/۷۷) و مقدار پایینی از Al_2O_3 (۱۴/۵۲-۱۳/۳۴) است. نسبت $Mg/(Mg+Fe^{2+})$ در این بیوتیت‌ها بین ۰/۶۴ تا ۰/۸۳ تغییر می‌کند. همچنین بیوتیت‌های مورد بررسی دارای تمرکز نسبتاً پایینی از FeO (۱۶/۳۵-۱۷/۸۷) است. خصوصیات ذکر شده نشان می‌دهد که تمام بیوتیت‌های درون توده کوارتز دیوریتی سرویان اولیه هستند و به طور مستقیم از ماگما متبلور شده‌اند (Stone, 2000). میزان Fe، Mn و K در بیوتیت‌ها با افزایش عدد منیزیم روند کاهشی داشته، در حالی که میزان Al با افزایش عدد منیزیم افزایش می‌یابد.

شکل ۱: نمودار سه تایی 10^*TiO_2 , $FeO+MnO$ و MgO (Nachit et al, 2005). تمام بیوتیت‌های مورد بررسی از نوع اولیه و ماگمایی هستند.

شکل ۲: تصویر میکروسکوپ الکترونی (BSE) ادخال بلورهای مگنتیت و ایلمنیت درون کانی بیوتیت.

رده‌بندی کانی بیوتیت

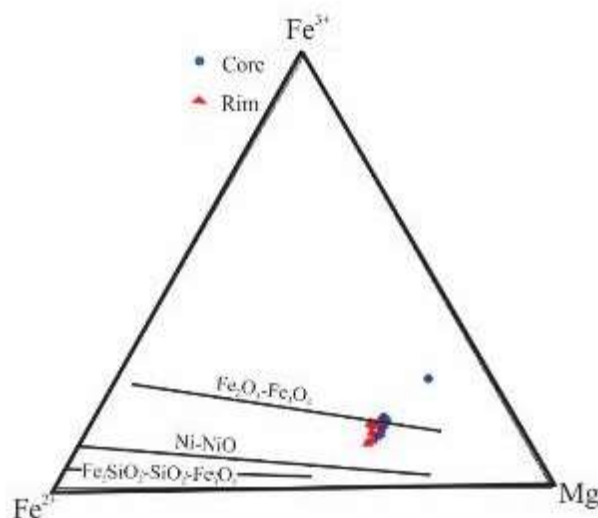
بیوتیت محلول جامد چهار عضو انتهایی آنیت، سیدروفیلیت، فلوگوپیت و ایستونیت است که بر پایه این چهار فاز نمودار ASPE طراحی شده است، که جهت تعیین ترکیب میکاهای هشت وجهی سه گانه به کار می‌رود (Spear, 1984; Rieder et al., 1998). بیوتیت‌های مورد بحث در نمودارهای فوستر (1960) در محدوده بیوتیت‌های منیزیم‌دار قرار می‌گیرند، که

می‌تواند به دلیل تبلور اولیه اکسیدهای آهن در قالب مگنتیت و ایلمنیت باشد، این کانی‌ها اغلب توسط فنوکریست‌های بیوتیت احاطه شده‌اند.

تعیین فوگاسیتنه ماگما

پژوهش‌های انجام شده (Wones & Eugster, 1965; Barrere & Cotton, 1991; Albuquerque, 1973; Noyes et al., 1983) نشان می‌دهند که می‌توان از فراوانی Fe^{2+} , Fe^{3+} و Mg^{2+} بیوتیت، در مجموعه کانیایی بیوتیت، مگنتیت و آلکالی‌فلدسپار جهت محاسبه شرایط فوگاسیتنه اکسیژن در طول تبلور استفاده نمود. بر اساس مطالعات میکروسکوپی توده نفوذی سرویان از کانی‌های پلاژیوکلاز، کوارتز، بیوتیت، مگنتیت و آلکالی‌فلدسپار تشکیل شده است و مجموعه کانیایی یاد شده، جهت محاسبه فوگاسیتنه اکسیژن با استفاده از ترکیب بیوتیت مناسب می‌باشند. بر اساس نمودار سه تایی Wones & Eugster (1965) تمام بیوتیت‌های مورد بررسی در محدوده بافر $Fe_2O_3 - Fe_3O_4$ قرار می‌گیرند (شکل ۳) که بیانگر تبلور ماگما در شرایط فوگاسیتنه اکسیژن بالا است. در نمودار $\log fO_2 - T$ در شرایط $PH_2O = 207 MPa$ (Wones & Eugster, 1965)، بیوتیت‌های توده گرانیتوئیدی سرویان در $\log fO_2$ برابر با 10^{-11} تا 10^{-13} قرار می‌گیرند (شکل ۴).

شکل ۳: نمودار سه تایی Fe^{2+} , Fe^{3+} و Mg^{2+} بیوتیت‌ها (Wones & Eugster, 1965)، بیوتیت‌های مورد بررسی در محدوده بافر $Fe_2O_3 - Fe_3O_4$ قرار گرفته‌اند.

شکل ۴: نمودار دوتایی $\text{Log } f_{\text{O}_2} - T$ جهت تعیین شرایط تبلور بیوتیت (Wones & Eugster, 1965). اعداد ۱۰۰-۰ نشان دهنده پایداری بیوتیت بر اساس میزان $100 * (\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg}))$ است.

تعیین ماهیت ماگما

عبدالرحمن (۱۹۹۴) جهت تعیین سری ماگمای سازنده بیوتیت ها با استفاده از اکسیدهای عناصر اصلی Al_2O_3 و $\text{FeO}_{\text{Total}}$, MgO در بیوتیت ها اقدام به طبقه بندی گرانیتوئیدها نمود. نسبت FeO^*/MgO در بیوتیت های سنگ های آکالن را برابر ۰/۰۴، در بیوتیت های سنگ های پرآلومین را برابر ۳/۸۴ و در بیوتیت های کالک آکالن مقدار آن را ۱/۷۶ اندازه گیری کرد. بر این اساس سه سری ماگمایی سه محدوده تکتونیکی را برای گرانیتوئیدها معرفی کرد که هر کدام حاصل نوع و کمیت جاننشینی های خاصی از سه عنصر آهن، منیزیم و آلومینیوم با یکدیگر بوده است. آنچه که در این نمودارها نقش تعیین کننده را دارد، مقدار آهن و منیزیم و آلومینیوم نبوده در حقیقت روندها و جاننشینی های سه اکسید اصلی آهن، منیزیم و آلومینیوم نسبت به یکدیگر نیز دارای اهمیت است.

بیوتیت های توده های نفوذی توده نفوذی کوارتز دیوریتی سرویان در محدوده ی C و کالکوالکان قرار گرفته اند. بر طبق نظر والن و همکاران (Whalen & Chappell, 1988) بر اساس میزان Al^{VI} بیوتیت می توان گرانیت های نوع I و S را از یکدیگر تفکیک نمود. گرانیت های نوع I با بیوتیت های با میزان Al^{VI} پایین همراه هستند، در حالی که گرانیت های نوع S شامل بیوتیت هایی با Al^{VI} بالاتر می باشند. میزان Al^{VI} بیوتیت های مورد بررسی بین ۰ تا ۰/۰۷ متغیر است که نشان می دهد کوارتز دیوریت های سرویان از رده گرانیت های نوع I هستند. همچنین بر طبق نمودار (Jiang et al. 2002) تمام بیوتیت های مورد بررسی در گستره گرانیت های کوهزایی نوع I قرار می گیرند.

نتیجه گیری

زمین شیمی کانی های بیوتیت توده نفوذی کوارتز دیوریت سرویان از نوع بیوتیت اولیه ماگمایی و منیزیم دار می باشد. نتایج حاصل از مطالعه شیمی کانی بیوتیت ماهیت ماگمایی توده کوارتز دیوریتی سرویان را از نوع گرانیت های I تعیین شده که این نتایج بر مبنای مطالعات پتروگرافی با حضور کانی فرعی اسفن نیز تایید می شود و همچنین بر مبنای زمین شیمی کانی بیوتیت سری ماگمایی این توده را از نوع سری ماگمایی کالکوالکال و شرایط تبلور ماگمای این توده در فوگاسیته بالای اکسیژن می باشد که این نتایج با حضور کانی های فلزی مگنتیت و ایلمنیت که به حالت انکلوزیون در کانی بیوتیت تشکیل شده اند همخوانی دارد و کانی زایی فلزی در مجاورت توده نفوذی کوارتز دیوریتی سرویان نیز تاییدی بر فوگاسیته بالای اکسیژن در زمان تبلور توده نفوذی است.

منابع فارسی

قلمقاش ج.، باباخانی ع.ر.، نقشه زمین شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ کهک، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور (۱۳۷۲).

References

- Abdel-Rahman A., "Nature of biotites from alkaline, calc-alkaline and peraluminous magmas", *Journal of Petrology* 35 (1994) 525– 541.
- Albuquerque C.A.R., "Geochemistry of biotites from granitic rock northern Portugal", *Geochimica et Cosmochimica Acta* 37 (1973) 1779-1802.
- Barrière M., and Cotton J., "Biotites and associated minerals as markers of magmatic fractionation and deuteric equilibration in granite", *Contributions to Mineralogy and Petrology* 70 (1979) 183-192.
- Dymek R. F., "Titanium, aluminum and interlayer cation substitutions in biotite from high-grade gneisses West Greenland", *American Mineralogist* 68 (1983) 880-889.
- E.W., Robert J.L., Sassi F.P., Takeda H., Weiss Z., Wones D.R., "Nomenclature of the micas", *Canadian Mineralogist* 36 (1998) 905-912.
- Jiang Y.H., Jiang S.Y., Ling H.F., Zhou X.R., Rui X.J., Yang W.Z., "Petrology and geochemistry of shoshonitic plutons from the western Kunlun orogenic belt, Xinjiang, northwestern China: implications for granitoid genesis", *Lithos* 63 (2002) 165-187.
- Lalonde A. and Bernard P., (1993). Com position and color of biotite from gran ites: Two useful properties in the characterization of plutonic suites from the Hepburn internal zone of Wopmay orogen, NW Territories. *Canadian Mineralogist*, 31: 203-217.
- Nachit H., Ibhi A., Abia E.H., Ohoud M.B., "Discrimination between primary magmatic biotites, reequilibrated biotites and neofomed biotites", *Geomaterials (Mineralogy), Geoscience* 337 (2005) 1415-1420.
- Noyes H.J., Wones D.R., Frey F.A., "A tale of two plutons: petrographic and mineralogic constraints on the petrogenesis of the Red Lake and Eagle Peak plutons, Central Sierra Nevada, California", *The Journal of Geology* 91 (1983) 353-378.
- Rieder M., Cavazzini G., Yakonov Y.D., Frank-kanetskii V.A., Gottardi G., Guggenheim S., Koval P.V., Muller, G., Neiva A.M.R., Radoslovich
- Spear J. A. "Mica in igneous rock", *Mineralogical Society of America, Review in Mineralogy* 13 (1984) 299-356.
- Stone D., "Temperature and pressure variations in suites of Archean felsic plutonic rocks, Berens river area, northwest superior province, Ontario, Canada" *The Canadian Mineralogist*, 38 (2000) 455-470.
- Whalen J.B., Chappell B.W., "Opaque mineralogy and mafic mineral chemistry of I- and S- type granites of Lachlan fold belt, southeast Australia", *American Mineralogist* 73, 3, (1988) 281-296.
- Wones D.P., Eugeter, H.P., "Stability of biotite: experiment, theory, and application", *The American Mineralogist* 50 (1965) 1228-1272.

